

Arrest

nr. 73 829 van 24 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 30 mei 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 april 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 17 mei 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, van Armeense nationaliteit, verklaart op 16 september 2009 België te zijn binnen gekomen en dient op 18 september 2009 een asielaanvraag in.

Op 20 augustus 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing tekent verzoeker beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

(hierna: de Raad) die bij arrest nr. 53 022 van 14 december 2010 eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigert.

Op 18 december 2010 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 1 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 4 maart 2011 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 16 maart 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 24 maart 2011 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten-asielzoeker genomen.

Op 6 april 2011 dient verzoeker een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 27 april 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Reden:

Artikel 9ter - § 3 3°- van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 167 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een medische getuigschrift over gedateerd op 31.03.2011. dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift.

De aanvraag werd ingediend op 06.04.2011, dus na de invoeging op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt.”

2. Over de ontvankelijkheid

Verwerende partij werpt in haar nota een exceptie van onontvankelijkheid op van de vordering tot schorsing omdat verzoeker geen ernstig middel ontwikkelt en niet aantoon op basis van concrete gegevens een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen ondervinden bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt, zal blijken dat het beroep tot nietigverklaring wordt ingewilligd. Het is bijgevolg niet vereist deze exceptie te beantwoorden.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat als volgt luidt:

- *Schending van de formele motiveringsplicht*
- *Schending van artikel 9ter §1, 4^e lid en van artikel 9ter - §3 3°- van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen*
- *Schending van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur (redelijkheidsbeginsel - vertrouwensbeginsel)*

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat het standaard medisch getuigschrift niet werd voorgelegd bij de aanvraag.

In huidig dossier werd echter door verzoeker wel een medisch getuigschrift neergelegd met identieke vraagstelling zoals geformuleerd in het model dat gepubliceerd werd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007 en zoals voorgeschreven wordt op straffe van onontvankelijkheid door de artikelen 9ter §1, 4^e lid en 9ter - §3 3°- van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen. Het door verzoeker neergelegde medisch getuigschrift bevat alle gegevens zoals deze voorkomen in voornoemde wet en voornoemd model dat gepubliceerd werd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007.

Volledigheidshalve voegt verzoeker aan huidig verzoekschrift een kopie toe van het medisch getuigschrift dat door hem werd neergelegd.

Rekening houdende met de ratio legis van het artikel 9ter §1, 4^e lid en het artikel 9ter - §3 3°- van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen waaruit de verplichting volgt op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen onder de vorm, van een medisch getuigschrift, kan de tegenpartij de huidige aanvraag niet onontvankelijk verklaren met als enige motivering dat het door verzoeker neergelegde medisch getuigschrift niet het standaard medisch getuigschrift uitmaakt. In casu is ruimschoots voldaan aan de bedoeling van de wetgever.

Bij het nemen van de bestreden beslissing diende de tegenpartij minstens de redenen aan te geven waarom het door verzoeker neergelegde getuigschrift niet zou voldoen aan d het artikel 9ter §1, 4^e lid en van het artikel 9ter- §3 3° - van de wet van 15 december 1980, nu het door verzoeker neergelegde medisch getuigschrift inhoudelijk identiek is aan het model dat gepubliceerd werd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007 en zodoende ruimschoots voldoet aan de bepalingen van het artikel 9ter §1, 4^e lid en van het artikel 9ter - §3 3°- van de wet van 15 december 1980.

Bijgevolg werd in de huidige beslissing niet voldaan aan de formele motiveringsplicht waaraan deze beslissingen zijn onderworpen."

3.2. In haar nota repliceert de verwerende partij dat de motiveringsplicht geen ander doel heeft dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt. De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven. Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoeker het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om hem toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

De verwerende partij benadrukt vervolgens dat uit een vergelijking duidelijk blijkt dat het medisch getuigschrift zoals toegevoegd in bijlage bij het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 en gewijzigd bij koninklijk besluit van 24 januari door verzoeker niet werd gevoegd bij zijn aanvraag. Dit volstaat volgens de verwerende partij om de aanvraag onontvankelijk te verklaren.

3.3. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk 9ter van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het standaard medisch getuigschrift niet werd voorgelegd bij de aanvraag. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt

onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°. De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.”

De verwerende partij meent dat het medisch attest dat door verzoeker bij zijn aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden, werd gevoegd geen “standaard medisch attest” is dat werd opgesteld conform het model vereist door artikel 9ter van de vreemdelingenwet en gepubliceerd als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 24 januari 2011).

De Raad kan slechts vaststellen dat het medisch attest dat verzoeker bij zijn aanvraag om in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden voegde, met uitzondering van de hoofding, inhoudelijk volledig gelijk is aan het standaard medisch attest zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Het ingediende medisch attest voorziet de mogelijkheid om duidelijk de ziekte waaraan verzoekende partij lijdt, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden. Het ingediende medisch attest beantwoordt volledig aan de *ratio legis* van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Het louter feit dat in de hoofding van het ingediende medisch attest tussen de woorden “bestemd voor” en de woorden “de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken”, de woorden “de adviserende arts van” werden gevoegd, laat op zich niet toe te besluiten dat het aangebrachte medisch attest geen standaard medisch attest is zoals voorzien in artikel 9ter van de vreemdelingenwet en zoals bedoeld door de wetgever (cf. Ontwerp van wet tot wijziging van de procedure om een verblijfsvergunning te bekomen om medische redenen, *Parl.St.* Kamer 2010-11, nr. 0771/001, 147).

Het gegeven dat op een modelformulier een verduidelijking werd aangebracht, die bovendien gelet op hetgeen bepaald is in artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet – waarin voorzien wordt dat de medische beoordeling die moet plaatsvinden op basis van medische attesten gebeurt door een ambtenaar-geneesheer – perfect logisch is, laat op zich niet toe te oordelen dat geen gebruik zou gemaakt zijn van het voorziene standaard medisch getuigschrift.

Er kan bezwaarlijk worden aangenomen dat, door het verschil in de hoofding van het voorgelegde medisch attest van het standaard medisch attest, de gemachtigde niet meer in staat is om de ontvankelijkheidsvoorwaarden na te gaan en te onderzoeken of voldaan is aan de bij wet gestelde voorwaarden.

Er dient bijgevolg vastgesteld te worden dat de materiële motiveringsplicht geschonden werd.

Dit onderdeel van het enig middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet onderzocht te worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; Raad van State 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 april 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET